

hvert fald ubrugelig, når det kun handler om sur fløde, eller hvad det er, for det kan man jo rette med det samme ved at indkøbe ny fløde, og så næste dag kører man igen. Så det har jo ingen mening at lukke en butik på grundlag af det, ej heller offentliggøre det i butikken for den sags skyld. Det er en barsk løsning, men den skal være til rådighed.

Men jeg bekymrer mig alligevel lidt om retssikkerheden for den enkelte erhvervsdrivende. Derfor ville jeg egentlig gerne have, at vi i udvalget kunne få beskrevet en procedure for det her, altså hvordan man rent praktisk gør det.

En inspektør kan finde ud af, at her er noget i en virksomhed, som faktisk er så slemt, at det skal offentliggøres – hvis i øvrigt man har snakket mange gange om det før, så er der jo ikke noget at gøre, så skrider man selvfølgelig til offentliggørelse. Men hvis det er sådan en engangs-overtrædelse, så ved jeg ikke, om man vurderer den til at kunne være så grel, at den medfører offentliggørelse.

Kunne man så f.eks. ikke lave det på den måde, at man siger: Hvis ikke det der er rettet i morgen – jeg kommer igen og kigger i morgen – så ryger du på offentliggørelse, men er der rettet op på tingene i morgen, så nøjes vi med en bøde, eller hvad det nu er.

Og da det jo er mennesker, der kommer ud som kontrollører og skal afgøre de sager her – og jeg formoder da selvfølgelig ikke, at de kontrollører er sadister eller noget i den retning – så kan man vel ikke helt afvise, at der findes folk, der har fået det forkerte ben ud af sengen om morgenen og derfor er lidt mere ubehagelige og urimelige, end de egentlig burde være.

Hvis det skulle ske, at den erhvervsdrivende finder sådan en inspektør, som siger, at her må vi altså skride alvorligt ind, kunne man så have det sådan, at man havde en overinspektør, som man tilkaldte, så der simpelt hen var to mænd til at se på sagen samme dag eller næste dag allerede? Der skal ikke være tvivl om, at der skal ryddes op i tingene, der er god anledning til at gøre noget ved det her, men retssikkerheden skal også være i orden.

Men jeg skal ikke skjule mine intentioner med det her: Vi skal ikke have det sådan, at det blandt erhvervsdrivende er de gode, der græder, og de onde, der ler. Det skal være sådan, at det er de gode, der kommer til at le, og de onde, der græder. Jeg mener, at det må være de gode virksomheder, der ser en fordel i, at man får en effektiv kontrol og altså også en offentliggørelse.

Men det, jeg vil spørge til, er, om man kunne få sådan en beskrivelse af de procedurer, man kunne gennemføre. Det er dem, man ifølge lovforslaget her skal planlægge sammen med det her råd eller udvalg, man skal nedsætte, men på den anden side tænker jeg, at Fødevarerudvalget såmænd var lige så godt som et andet råd til at være med til at lave sådan en procedure. Og vi kunne måske også få en beskrivelse af væsentligheds-kriterier. Det kan også være lidt forskelligt, hvad det er, man fokuserer på.

Som sagt, de andre elementer i lovforslaget har jeg ikke særlige bemærkninger til. Jeg synes stort set, de er udmærkede, så forudsætningen for os er, at vi støtter forslaget her, men vi vil godt være med til at drøfte retssikkerheden lidt.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

I Danmark har vi formentlig verdens mest omfangsrige fødevarerkontrol; det gælder ude ved landbruget, i fødevarer virksomhederne, i butikkerne. Det er noget, vi skal være glade for, for det er noget, der tæller, når vi skal ud og sælge vore varer.

Men nu skal vi også passe på ikke at gøre det så omfangsrigt, at det bliver mere vildledende end vejledende for forbrugerne herhjemme i Danmark – det er vi i Frihed 2000 nervøse for – ved at vi udvider offentliggørelse af de resultater, der nu er, og de prøver, der bliver taget rundt omkring.

Vi ved, at det er ganske få, der går op i og følger de prøveresultater, men selv om det kun er 10 pct. af befolkningen, kan de resultater alligevel meget nemt være vildledende, hvis det udvides meget mere, end det er i forvejen.

Generelt er vi imod offentliggørelse af den slags resultater, men vi er også til at forhandle med i Frihed 2000. Hvis vi kunne finde en løsning, sådan at det gjaldt grovovertrædere, dem, der ikke vil gøre noget ved de fejl, de har, når det er i en butik eller ude i en forarbejdningsvirksomhed, så kan jeg godt være med til, at de skal offentliggøres, så der kan sættes en stopper for de ganske få, der ikke vil opfylde forholdene, men det er jo kun ganske få.

Men det kan ikke være rigtigt, for der er andre, der gør, hvad der er bedst muligt, og der vil ske et uheld indimellem. Hvem er skyld i det? Ja, der kan man så gå tilbage, hvad enten det nu er den ene eller den anden, men det kan ikke være rigtigt, at de omgående skal hænges ud, for sådan føler de det, de mennesker, der har været, jeg bruger udtrykket uheldige. De føler